

РЕШЕНИЕ

№ 2090

гр. София, 24.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 25.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **401** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, А.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 1056 от 14.01.2010 г. по описа на Административен съд – С. град и вх. № 34/113 от 30.12.2009 г. по описа на А. “М.”, Централно митническо управление, подадена от В. Г. П., ЕГН *, с адрес Г. С., жк. Л., бл. 226, вх. В, ап. 37 чрез адв. Г Г. от САК със съдебен адрес Г. С., У. Топли дол № 11, вх. Б, ап. 29, против Заповед № 10283 от 16.12.2009 г. на Д. на А. “М.”, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение поради съкращаване на длъжността “Старши инспектор” с ранг III старши в Регионална митническа дирекция – С., Митница Аерогара С. на основание чл. 106, А.1, т.2 във връзка чл. 108, А.1 от ЗДСл, Постановление № 302 на Министерски съвет от 2009 г. за изменение на Устройствения правилник на А. “М.” и утвърденото длъжностно разписание на Митница Аерогара С. от 15.12.2009 г.

Жалбоподателката сочи, че обжалваният от нея административен акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие на материалния закон. В хода на съдебното производство се представлява от адв. Георги Г., който поддържа жалбата, претендира сторените съдебно – деловодни разности и депозира писмено становище.

Ответникът – Д. на А. “М.”, редовно призован се представлява в съдебното производство от юрк. П, която оспорва жалбата като неоснователна, моли да се потвърди заповедта. Претендира юрисконсултско възнаграждение и представя писмено становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката В. Г. П. е заемала длъжността “Старши инспектор” с ранг III младши в Регионална митническа дирекция (РМД) – С., Митница Аерогара С., по което обстоятелство между страните не съществува спор.

С Постановление на Министерски съвет № 302 от 15.1.2009 г. е приет нов Устройствен правилник на А. “М.”, обнародван и влязъл в сила на същата дата. С него са прецизирани функциите и компетентностите на агенцията с цел оптимизиране на дейностите и укрепване на административния капацитет. С новия правилник е намалена и общата численост на персонала на ответника, като в чл. 7, А.1 като същата е намалена с 529 бройки – от 3899 щатни бройки на 3370 бр. В съответствие с изменението е утвърдено ново длъжностно разписание на Митница Аерогара С. в сила от 15.12.2009 г., с което се намалява числеността на персонала на митническото учреждение.

Съгласно длъжностното разписание на Митница Аерогара С. от 17.11.2009 г. за заемане на длъжността „Старши инспектор” са предвидени 117 щатна бройка, а в длъжностното разписание от 15.12.2009 г. за същата длъжност са предвидени 75 бройки.

Видно от съпоставката на съдържанието на новото от 15.12.2009 г. и предходното длъжностно разписание към 17.11.2009 г. и утвърдените поименни разписания, в Митница Аерогара С., бройката на длъжността “старши инспектор” е 117 брой и е от тях е заемана от жалбоподателката, а след утвърждаване на длъжностното разписание от 15.12.2009 г. е премахната от общата численост на Митница Аерогара С..

Със заповед № 10283 от 16.12.2009 г. на Д. на А. “М.”, предмет на оспорване в настоящето производство, на основание чл. 106, А.1, т.2 във връзка с чл. 108, А.1 от ЗДСл, Постановление № 302 на Министерски съвет от 2009 г. за изменение на Устройствения правилник на А. “М.” и утвърденото разписание на Митница Аерогара С. от 15.12.2009 г. , е прекратено служебното правоотношение на В. Г. П. на длъжност “Старши инспектор” в РМД С., Митница Аерогара С..

По искане на жалбоподателката е допусната, изслушана, неоспорена и приета съдебно счетоводна експертиза, която на поставените въпроси е отговорила по начин, който се кредитира от съда. А именно вещото лице е установило, че преди 15.12.2009 г. не е имало незаети щатни бройки за длъжността “старши инспектор”, което е видно и от приетото по делото поименно длъжностно разписание към 07.12.2009 г. на митницата. Подробно са изброени държавните служители, които са уволнени на същото основание като жалбоподателката.

Посочено, че след датата на прекратяване на служебното ѝ правоотношение няма нови назначения на заеманата от нея длъжност. След извършена проверка на място, вещото лице се е запознало с ведомостите за заплати и е установило, че няма незаети щатни бройки за длъжността “старши инспектор” по длъжностното разписание от 15.12.2009 г. Съдът не приема заключението на експертизата по въпрос 5, тъй като отговорът на същия съдържа правни констатации, а отговорът на последно поставената задача е ирелевантен на случая.

По делото е прието копие от личното служебно досие на служителката, длъжностното и поименно длъжностно разписание от 17.11.2009 г., 07.12.2009 г. и 15.12.2009 г. на Митница Аерогара С.; Заповед № ЗАМ – 612 от 12.11.2009 г. на Д. на А. “М.”; Процедурата за съкращаване на персонала на А. “М.”, административната преписка в тази и част, вкл. Заповеди, оценка и предложение на лицата, които да бъдат уволнени.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – С. град направи следните правно изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 19.12.2009 г., като жалбата до Административен съд – С. град е подадена чрез административния орган, където е заведена с вх. № 34/113 от 30.12.2009 г. по описа на А. “М.”. При тази фактическа обстановка, настоящия съдебен състав приема, че жалбата е подадена в предвидения 14 – дневен срок по чл.149, А.1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, А.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Д. на А. “М.”. Съгласно чл. 108, А.1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателят е назначен на длъжност по служебно правоотношение със заповед на Д. на А. “М.”. Следователно, по силата на визираната правна норма директорът на А. “М.” в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство. Компетентността на Д. на А. “М.” произтича пряко и от разпоредбата на чл. 6, т. 5 от Устройствения правилник на А. “М.” (отм., действащ към датата на издаване на заповедта), където е записано, че назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях.

Спазена е и установената в чл. 108, А.1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 106, А.1, т.2 от ЗДСл, придобития ранг на държавна служба – III младши, като в нея е отразено, че на служителя се дължи изплащане на обезщетение за неизползван платен годишен тпуск и обезщетение в размер на brutната заплата за неспазения срок на предизвестие.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Въз основа на утвърденото ново длъжностно разписание в сила от 15.09.2009 г. директорът на А. “М.” е издал заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. ЗДСл не предвижда специална процедура за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 106, А.1, т.2. Необходимо е единствено наличие на писмено предизвестие, неспазването на което съгласно чл. 106, А.4 може да се компенсира с обезщетение. В настоящия случай предизвестieto не е спазено и в заповедта изрично е посочено, че жалбоподателят има право на парично обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липсата на посочване на лицата, които се предлага да бъдат съкратени в т. II от протокол № 2 от 07.12.2009 г., липсата на посочени критерии защо служители с по-малък от нейния брой точки не са уволнени, както и неподреждането на служителите в А. “М.”, преминали на подбор не са подредени по възходящ ред на получените точки за оценка. Самата процедура е утвърдена със Заповед № ЗАМ – 613 от 12.11.2009 г. на Д. на А. “М.” за съкращаване на персонала в А. “М.”, същата е публикувана на интернет страницата на ответника и е представена по делото. Утвърдената с цитираната заповед процедура е във връзка със структурни промени в митническата администрация, извършени с Постановление № 302 от 15.12.2009 г. за приемане на нов Устройствен правилник на А. “М.”. Видно от раздел “Обхват и цел на процедурата”, тя касае съкращаването на персонала на агенцията въз основа на организационно – управленската ѝ структура, утвърдена с Устройствения правилник, заповед № ЗМФ – 1441 от 09.11.2009 г. на министъра на финансите. С цитирания акт е разпредено закриването на структурни звена в А. “М.” и създаване на нови, считано от 00 часа на 16.12.2009 г.

От друга страна, съдът намира, че в хипотезата на прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, А. 1, т.2 от ЗДСл, законодателят не е установил изискването да се извършва подбор, тъй като съкращаването на длъжността предполага и изисква премахването от щата за бъдеще на една конкретна длъжност като наименование и система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностната характеристика. Разпоредбите на Кодекса на труда във връзка с правото на подбор на работодателя не могат да намерят приложение в процесния случай. Преценката на органа по назначаването при съкращаване на длъжността относно обстоятелството кои от

държавните служители ще бъдат съкратени и кои – не от персонална гледна точка е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателката и процесуалния ѝ представител, че заповедта е издадена при неспазване на одобрената от органа процедура за съкращаване и при нарушаване на критериите за извършване на подбор, доколкото такъв подбор законът не изисква да бъде спазван, както и направеното възражение, че е налице идентичност между служебните задължения на длъжностите “старши инспектор”.

С оглед наведените основания от страна на жалбоподателката и нейния процесуален представител за неспазване на одобрената процедура, съдът намира същите за неоснователни по следните съображения. На първо място действително комисията не е подредила по възходящ ред всички проверявани служители на Митница Аерогара С. с оглед получените от тях точки, но това обстоятелство не може да доведе по никакъв начин до нарушаване правата и интересите на съкратените служители, когато срещу всяко име е посочена общата оценка, при което всеки може да направи за себе си такава класация. На следващо място неоснователно е възражението, че в т. II от протокол № 2 от 07.12.2009 г. на комисията, назначена със заповед № ЗАМ – 649/01.12.2009 г. на Д. на А. “М.” не е посочила държавните служители, които предлага да бъдат съкратени, тъй като същият ведно с формулярите за оценка на всички 225 броя служители са изпратени на органа по назначаване с Докладна записка на началника на митница Аерогара С. с рег. Индекс 6601-1899 от 08.12.2009 г. С оглед тези факти, настоящия съдебен състав намира, че след като изрично няма изброяване на държавни служители, които следва да бъдат уволнени, то комисията предлага на Д. на Агенцията да извърши подпора по целесъобразност между всички проверени лица с оглед определените критерии. В тази връзка вещото лице по делото е установило, след като се е запознало с всички формуляри за оценка, че уволнените служители от митницата и описани в протокол № 2 от 07.12.2009 г. са съответно с обща точкова оценка – 72,65,78,61,74,67,72 и 76, като самата жалбоподателка има 72 точки.

В тази връзка е приетото заключение на допуснатата и неоспорена от страните експертиза, която е установила, че има извършено реално съкращаване на служители на длъжност “старши инспектор” в Митница Аерогара – С..

Неоснователно е твърдението, изложено в жалбата, че при издаване на процесната заповед административният орган не е спазил общите разпоредби на АПК. АПК съдържа общи процесуални разпоредби, приложими при издаване на административни актове, докато ЗДСл е специален по отношение на АПК и са приложими неговите норми. При издаването на оспорения акт са спазени разпоредбите на ЗДСл, като само нормата на чл. 124 от ЗДСл препраща към АПК относно подсъдността на споровете във връзка с възникване, изменение и прекратяване на служебните правоотношения и относно споровете за налагане на дисциплинарни наказания.

Оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение на материалния закон. Съгласно чл. 106, А.1, т.2 от ЗДСл органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Дефиницията на понятието “длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, А. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 05.03.2004 г.) и според тази дефиниция “длъжност в администрацията” е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на закона за министерство на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, която я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, А. 1, т.2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателката е извършено при наличието на утвърдено от органа по назначаването – Д. на А. “М.” ново длъжностно разписание за съответната структура – Митница Аерогара С.. В рамките на компетентността на органа е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната администрация с оглед оптимизиране на дейността при съобразяване с приетата структурата и нормативно определената численост на персонала на служителите. Съгласно чл. 2, А.3 от ЗДСл и чл. 6, А.1, т. 9 от Устройствения правилник на А. “М.”, органът по назначаването разполага с правомощието да внесе промяна в структурата на отделните звена и във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни длъжности и да бъдат разкрити други длъжности. При осъществяване на тези промени в структурата и организацията на работата си органът действия в условията на целесъобразност, като преценката му не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В настоящия случай е налице утвърдено длъжностно разписание от 15.12.2009 г. относно структурата на Митница Аерогара С., въз основа на което директорът на А. “М.” е прекратил служебното правоотношение с жалбоподателката. Целесъобразността на извършеното съкращаване на заеманата от оспорващата длъжност не е предмет на контрол в рамките на настоящето съдебно производство. По преценка на органа по назначаването може да се преустанови

някоя от осъществяваните от администрацията видове дейност или да се намали обема на дейността, което се изразява в премахване или редуциране на съответните предвидени от длъжностното разписание щатни бройки. Две проявни форми представляват съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, А.1 т. 2 от ЗДСл.

По отношение на заеманата от оспорващата длъжност е установено, че е налице първото кумулативно изискване – тя е заемала длъжността “старши инспектор” в Митница Аерогара С., като с влизането в сила на новото длъжностно щатно разписание се намалява съответния брой с 42 щ. бр. Установява се наличието на двете кумулативни предпоставки, тъй като длъжността като нормативно определена позиция е премахната, както и като съвкупност от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Премахването или редуцирането на съответните предвидени в длъжностното разписание щатни бройки представлява съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, А.1, т.2 от ЗДСл. Премахнати са 42 щатни бройки за длъжността “старши инспектор” в Митница Аерогара С. като изпълнението на дейността не е преустановено, но е възложено на другите съществуващи длъжности, т.е. осъществяваните функции са запазени, но е намалена числеността на служителите, които са заети с изпълнението им. Следователно налице е реално съкращаване на длъжността, заемана от В. Г. П. на посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по чл. 106, А.1, т.2 от ЗДСл. Длъжността, заемана от жалбоподателя – “старши инспектор” като наименование и система от функции формално е запазена, което не се оспорва и от ответната страна чрез процесуалните му представители. Определящото в случая при преценка на материалноправното основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, А.1, т.2 от ЗДСл е обективното наличие на промяна в утвърденото длъжностно разписание. Независимо, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция и система от функции и задължения, то са намалени бройките, определени за изпълнението ѝ, поради което следва да се приеме, че е налице реално съкращаване на длъжността “старши инспектор”, заемана от жалбоподателката. Следователно, оспорената заповед се явява издадена в съответствие с материалния закон.

По тези съображения настоящия съдебен състав намира, че жалбата на В. Г. П. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на ответната страна искане, на основание чл. 143 от АПК и чл. 7, А.1, т.4 вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, А.2, предл. 4 от АПК, Административен съд – С. град, I отделение, 8 – ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. П. срещу заповед № 10283 от 16.12.2009 г. на Д. на А. “М.”.

ОСЪЖДА В. Г. П., ЕГН *, адрес – Г. С., жк. Л., бл. 226, вх. В, .2, ап. 37 да заплати на А. “М.” сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: